

□□□□□ □□□□□□ □ □□□□□□□ □□□ □□□□□

میجرلا ناطیشلا نم لله اب ذوعاً

میجرلا ن محرلا الله مسب

اهل بوجو بسحب بناعدتسا ن عتر ابع لولعلما بوجو ی لاس ایقلاب لعلما بوجو : میبنت
بهر یغب و ا ی لولأ لعلما ی فامک ا هسفنبا اما بوجولا اهل بوجو امم ی هن وکین ا

ریغلاب ابر یغلا ی لاس ایقلاب قرف

ی م رکذ زیچ و د میبنت نیا رد دنوخاً موحرم
هئسم ی کی و ار س ایقلاب بوجو هئسم ی کی : دنک
س ایقلاب ناکما بلطم م ه ی کی و ار س ایقلاب عانتما
ریغلاب ابر اهنیا قار تفا و ار

دوخ و مینکی م عی شد تاذ به رظ نام تقو کی
ی م رظنرد رگید عی شد ابر طابتر ا رد ار عی شد
بجاو رگا هسفنحی ف عی شد کی دوخ . میریگ
تاذلاب ن کم ای ، هسفنحی فش دوخ ، دشابن تاذلاب
ر به کی فصو ی نعید . تسا تاذلاب عنتم ای تسا
ن آ ، تسا بتر تم وه وه شید نم عی شد دوخ
به طوبرم ی نعید ، دوبدهاوخ ی سفن فاصو ، فصو
هبنج کی نیا لاماد . تسا عی شد ن آ تاذ دوخ
نیا رگید هبنج . تسا فصو کی به ش فاصتا
هچرگ ، تسه عی شد کی ی ار به کی فصو هکتسا
وا به ریغو هدرک ت فایرد ریغزا ار فصو نیا
م ه زابل احن یعد اما هدرک عاطعا ار فصو نیا
فصو ، فصو زاب . دوبدهاوخ عی شد دوخ فصو
هبنج هکتسا ی یاج رد ن آ و . تسا ی سفن
وا به ریغ هیحان زا عانتما هبنج ای ترورض
تاذلاب ن کم هکتسا تیهام کی ی نعید . دوشب هضا فا
بوجو نیا و دنک ادیپ ریغلاب بوجو ، تسا
تسوا ی ار به مات تلع ق قحت هطساو به ش ریغلاب

هب امّ اعقاو . دوشد بجاو نیا دوشی م بجوم هک
 تهج هب ؟ بجاو ارچ بجاو : میوگی م عی شدنیا
 رد ن لاا وای نیع دوجو وای جراخ دوجو هکنیا
 راکنا میناوتی منام ار نیا ، تساققم جراخ
 شای جراخ دوجو ی تیهام کی هک ی تقو . مینک
 نوچ . تساققم ه و ابوجو سپ ، تساققم
 یارب ی تلاد کی ققت زاتسا ترابع بوجو
 یارب ترورض طیارش عامتجا هطساو هب تیهام
 نیا هک ی تقو و . بوجو : میوگی م ار نیا . و
 م ه و ابوجو ی هاوخی هاوخذ دش عمتجم طیارش
 و ابوجو و ابوجو زال بقو ، دشدهاوخذ ققتم
 دوجو ، بوجو هطساو هب . دشدهاوخذ ققم
 ی بوجو اذهی لعانب . تسه عقاو رد م ه ی جراخ
 عی شدنیا دوخلام بوجو نیا ، درادنیا ن لاا هک
 عی شد سی لا . بجاو تاذ نیا : میوگی م . تسا
 . جراخای ف دوجوم نوچ ، دوجوم هنلا ؟ بجاو
 هتشاد بوجو ، دوجو رب مدقتم تسیابی م نیاربان
 یارب تیلع طیارش ی نعیدشاب هتشاد بوجو . دشاب
 هب نیا هک تسای بتارم اهنیا . دشاب مامت ش ققت
 دریگی م دوخ

عانتما ش عانتما هک ی تروصد رد نینچمه ای
 س کع ، ریغلاب عانتما تروصد هک دشاب ریغلاب
 ضیقن ی نعید ؛ تساققم اجنیا رد تروصد نیا
 هک تسای یاجرد ن آ و تساققم تروصد نیا
 فصتم ، دراد ی تاذ ناکما هسفندحی ف عی شد کی
 دوجو مدع هب ققت اب ی لو . تسای تاذ ناکما هب
 . مینکی م ریغلاب عانتما هب مکدام ، وای یارب تلاد
 ن آ . دشاب عنتم نیا هک تساهدش ثعابر یغ ی نعید
 لیحتسم درادن تلاد نوچ . **تلعا مدع** ؟ تسیچ ریغ

ردتسا لیحتسم نوچ و دشاب ج راخذردتسا
 نیا بتسا لیحتسم وادوجو سپدشاب ج راخذ
 ن لا هکی عانتما نامهی نعید وادوجو هلاحتسا
 عی شدنیا هب میناوتی ماعقاو ام ن لا اسپ دراد
 ترابع هک ریغان لا؟ عی شدی لا بعنتم: مییوگد
 ،عانتما لاماعاً قلعاً مدع نیا ،تسا قلعاً مدعزا
 بتسا هدیشوپ نیا و هداد نیا هب ار عانتما نیا
 نیا ،هدیشوپ نیا ن لا هک ار سی سابل نیا ل احر هرد
 نیا هچرگ ،تسا هدنبیز تیهام نیا تماقرب سابل
 هدناشوپ دوختد هب و هدر و آ ج راخذزا ار سابل
 بتسا

زا سابل ن آ هکی تاذ ناکما هئسم ف لاخه
 ای .دوشب هدیشوپ وادنتد رببتسا هدمایند ج راخذ
 سی سابل ،سابل ن آ هکی تاذ عانتما هئسم ف لاخرب
 دوختد رب و هتفاب ار سابل نیا وادوخت هکتسا
 هکی تاذ بوجو هئسم ف لاخرب و بتسا هدناشوپ
 تاذ ن آ دوخت هیحانزا هکتسا سی سابل ،سابل نیا
 ش دوخ رطاخه نیا .تسا هدنبیز ن لا وادتماقرب
 زابی لو تسی ریگید هیحانزا ریغلاب هئسم بتسا
 هبنج ،هداد واد هب ریغی نعید ؛تسا ش دوخت لام
 بتسیندیر ابتعاً

ریغای لاس ایقلاب عانتما و ریغلاب عانتما هئسم
 سی لاس ایقلاب بوجو و ریغای لاس ایقلاب ناکما و
 نیا دوخت هب ،تسا یر ابتعاً هئسم کی لاصا ریغلا
 اب طابترارد ار نیا !چیه .درادنی طابتر لاصا
 ود نیا نید و مینکی مهظلام ام یرگید عی شد
 یر ابتعاً هئسم نیا .مینکی مرار قرب هقلع عونکی
 سی فعی شدنیا سی نعید ریغای لاس ایقلاب بوجو .تسا
 دراد مهر ریغلاب بوجو ،درادنی تاذ ناکما هسفنند

بوجو، یرگید عی ش کی اب طابترا رد اما
 ضرف دوشی م ظاحا اجنیا رد ریغلا ی لاس ایقلاب
 تلع دوجو اب طابترا رد ار لولعم دوجو هک دینک
 رد لولعم دوجو بخ، دیهد برار قرظندم امشرگا
 ی لاس ایقلاب بوجو نیا، تلع بوجو اب طابترا
 واه تلع نأ میحان زای بوجو کی دراد ریغلا
 لام بوجو نیا هک دنکی م دوجوم ار وادسری م
 ریغلاب بجاو: میوگی م واه هک تساش دوخ
 فرص، دوشب هدیجنس واه اسیاقم رد وازاریغ
 ی تلع هک دوشی مذ: میوگی م ام هیضق نیا زارظن
 دوشی م نیا سپ دشابذی لولعم واه لابقرد و دشاب
 بوجو، ش فلاخر بروطنیمه ریغلا ی لاس ایقلاب
 ظاحا تلع میحان رد ام ار ریغلا ی لاس ایقلاب
 لاحن یعدری لو دشابذی لولعم دوشی مذ، مینک
 بوجو، تلع هکی تلاخرد، دشابذ بجاو واه تلع
 هب بوجو، تلع هک بدریگی مذ لولعم زار دوخ
 دریگب بوجو میحان آزا مکنیا هذدهدی م لولعم
 رد ریغلا ی لاس ایقلاب بوجو: دنیوگی م ار نیا
 فصو تسیندی نتفرگ ریغلا ی لاس ایقلاب بوجو
 یاج رسد تلع مکنیا تهج هب، تسای رابتعا
 می بوجو مضافا ام: دیوگی م، هدا تسیا ش دوخ
 هناشد و خاشد ام یاربری رادی لاعبانج لام، مینک
 ثعاب ام، میهدی م بوجو و تهج ام هکی شکی م
 دیوگی م!؟ دنک ادیب بوجو تلع بانج هک میاهدش
 چراخرد و تلاً اصا مهاوخنم! تراکل ابند ورب
 ی راند ققحت چراخرد و تلاً اصا، ی راند دوجو
 ققحتم و تیری تیصوصذ عون چیه للاً اصا
 !تسیند

هیضق و ریغلاب هیضق بوجو نید قرف سپ

کیر یغلاب هُیضه هک تسانیا ریغلابی لاس ایقلاب
 زا یسفن فصولیا هچرگ، تسانیا یسفن فصولیا
 ش دوخلام لاحتی عددی لو دیایم ریغلاب هُیضه
 یرابتعا هُیضه کیر یغلابی لاس ایقلابی لو، تسانیا
 ظاحلهائسم نیا عی شود اب طابتراردی نعید، تسانیا
 رد دنو خا مو حرم لاماد. دوشی م هدیجنس و دوشی م
 یم ار نیمه ترورض فلاحربش عانتما دروم
 و دنیوگی م ار نیمه م ه ناکما دروم رد و دنیوگ
 دنروآی م اجنیا رد م ه ییاهل اثم

اهل هبوجو بسحب هئاعدتسان عقرابع لولعملا دوجو ی لاس ایقلاب هُیضه بوجو هُیضه
 دوجولا اهل بَجَو امه ی ه ن و کین ا
 ه دنگی م اعدتسا لولعم هک تسانیا زا ترابع دوجو هب سابقه رد تلع بوجو
 بوجو هک دشاب ی تیشید کیر هب تلع ن ا هک ی و حنه ب، ار تلع ن ا ش دوجو بسد
 «دشاب بجاو شیار ب»

یم اعدتسا ار دوجو ش بوجو هک ی تقوی نعید
 ی و حذ کیر هبتاعن ا هک تسانیا ترابع نیا هب، دنگ
 ترابع نیا. تسانیا بجاو بوجو وای ارب هک تسانیا
 رد لولعم هک ی تقو نوچ. هُیضه بوجو زا تسانیا
 یم ار تلع بوجو ی اعدتسا لولعم، تسانیا ج راخ
 رد م ه لولعم بانج دشاب بجاو تلع ا ت. دنگ
 هُیضه بوجو سپ. تسین وای ارب ج راخ
 رگا هک تسانیا زا ترابع لولعم هب س ایقلاب
 بجاو ی تلع کیر دیاب، دشاب ی لولعم کیر دشاب رارق
 رد لولعم و دشاب بجاو تلع دوشی م ن. دشاب
 ی لاس ایقلاب هُیضه بوجو دوشی م نیا. دشاب ج راخ
 لولعملا

هُیضه بوجو ی لاس ایقلاب لولعملا بوجو و اهریغ وای لولاً هُیضه ی فامک ا هسفن ا م
 ... ن و کین ا لاس هُیضه ا هتیمام ت ه ن و ک
 دشاب اهریغ ای [تسانیا روطنیا ی لو ا تلع رد هک روطنیا م] دشاب تلع نیا هسفن ای
 هب سابقه هب لولعم بوجو. دنرشابم ریغ ل ل هک تسانیا ی دعب ل ل رد هک روطنیا م
 صقان و دشاب مات ی تقو هک تسانیا ی روط تلع: دوشی م ریسنف روطنیا تلع دوجو
 «دراد هیرورض و هُیضه عاضتقا ت لاد و دراد ی بات ت لاد، دشاب

متابی را در مواردی به کار می برند که جمیع
 حدود و ثغور لحاظ شده، هیچ نقصی از نقطه نظر
 حد بر آن شیء وارد نمی شود. این را می گویند:
 [متابی]. اینکه «ذات او متابی است الا این را»،

یعنی هیچ راه و چاره‌ای [نیست] الا [اینکه] برای رسیدن به این بر خودش بسته است، تمام راه‌ها را به خود بسته است. بحث خیلی دقیقی در اینجا هست که امروزی‌ها می‌کنند که آیا از وجود به وجوب باید پی برد یا نه؟ تعابیری که فلاسفه در کیفیت وجود می‌آورند معنایش این است که ذات علت متأبی است از اینکه این معلول از او تراوش پیدا بکند. این به این معنی است که علت در وجود خود و در تأثیرگذاری خود بر معلول، تمام راه‌های برای احتمالات را می‌بندد و فقط یک راه را برای تحقق معلول باز می‌گذارد که همین معلولی است که در خارج شما الان دارید این را مشاهده می‌کنید؛ این را تأبی می‌گویند. یعنی تمام آن حدود و صغورهای برای احتمالات دیگر که حالا معلول ما پنج انگشتی باشد، معلول ما شش انگشتی باشد، معلول ما حالا که پنج انگشتی است، ده انگشتی باشد، معلول ما سه انگشتی باشد همه این احتمالات را می‌بندد و فقط یک راه را باز می‌کند و آن اینکه مثلاً پنج انگشتی بودن است، قیافه‌اش به این شکل بودن است. لذا این اختلافی که شما در قیافه‌ها می‌بینید همه از باب تأبی علت است. یعنی علت متأبی است الا اینکه این معلول را در خارج [به همین شکل اقتضا کند].

□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□.

کید و تسید ای تشگنا هدزای ،هلد :داتسا
 دننکی م باسد ی روطن یا م هاهی ضعب !! تشگنا
 نیا مکنیا لا !! ارگید تسای باتم هن آل ااحی آی لء
 دنکی م ءاضنقا ار نیمه تءء .دشاب ی روط
 دیآی مرد رگید روط دوری م ش دای اهاج ی ضعب

لأحی‌ای‌ء .دی‌آی‌مرد رگید روط اهاج‌ی‌ضعب
تسا ه‌مات‌ت‌ء ،ت‌ء :م‌ییوگی‌م‌ام‌ه‌کی‌ت‌قو رگید
تسا ن‌یا ش‌یانعم

م‌ل‌ولعم‌ل‌ن‌أ‌ن‌ع‌رظ‌ن‌ل‌ز‌ع‌م‌ج‌را‌خ‌ل‌ا‌ی‌ف‌ت‌و‌ی‌ن‌ل‌ا‌ی‌ر‌ور‌ض‌ا‌ه‌ل‌ولعم‌ن‌و‌ک‌ی‌ن‌أ‌ل‌ا‌
ء‌اط‌ع‌ا‌ی‌ه‌ج‌ن‌م‌ن‌ا‌ک‌ن‌ا‌و‌ه‌س‌ف‌ذ‌ی‌ق‌ل‌ولعم‌ل‌ا‌ا‌ذ‌ه‌ن‌ا‌ف‌ق‌ل‌ع‌ل‌ن‌م‌م‌ل‌ص‌ا‌ح‌ا‌ب‌و‌ج‌و
ی‌ل‌ا‌س‌ا‌ی‌ق‌ل‌ا‌ب‌ء‌ح‌ا‌و‌ق‌ل‌ع‌ل‌ن‌ی‌ل‌ولعم‌ل‌ا‌ح‌ا‌ب‌و‌ج‌و‌و‌ر‌ی‌غ‌ل‌ا‌ب‌و‌ج‌ول‌ا‌ب‌ه‌ذ‌ع‌ر‌ب‌ع‌ی‌و‌م‌ا‌ی‌ا‌ق‌ل‌ع‌ل‌ا
ء‌اض‌ن‌ق‌ا‌ب‌س‌ح‌ب‌د‌و‌ج‌ول‌ا‌ی‌ر‌ور‌ض‌ر‌ی‌غ‌ا‌ذ‌ه‌ن‌و‌ک‌ی‌ن‌أ‌ی‌ب‌آ‌ی‌ر‌خ‌ل‌ا‌ن‌و‌ک‌ن‌ع‌ق‌ر‌ا‌ب‌ع‌ر‌خ‌ل‌ا
ق‌ر‌ور‌ض‌ب‌ق‌و‌ص‌وم‌ه‌س‌ف‌ذ‌ی‌ف‌ا‌ذ‌ه‌ن‌أ‌ی‌ل‌ا‌ی‌ت‌ا‌ف‌ت‌ل‌ا‌م‌د‌ع‌م‌ء‌ع‌ی‌م‌ج‌ا‌م‌ه‌ت‌ر‌ور‌ض‌ر‌ی‌غ‌ل‌ا
ق‌ق‌ح‌ت‌ل‌ا

«مگر اینکه معلولش در خارج ضروری
الثبوت است، با غضّ نظر یا با عزل نظر از
اینکه ما توجه به این نداریم که معلول یک
وجودی از ناحیه علت پیدا کرده که واجب
بالغیر بوده است. پس این حال معلول است،
حال فی‌نفسه، و این اتصاف، اتصاف نفسی
است که برای معلول است که از ناحیه علت
واجب شده است. اگرچه وصف نفسی او مال
ذات او نیست، مال ذات او امکان ذاتی است.
این وصف از ناحیه اعطاء علت است. علت
به او این وصف وجوب را داده و لذا واجب
بالغیر شده و [تعبیر شده از آن به وجوب
بالغیر]. (این یک قسم بود).

ت‌ء‌ی‌ا‌ر‌ب‌ت‌سا‌ن‌ی‌ل‌ولعم‌ل‌ا‌ح‌ا‌ب‌و‌ج‌و‌،‌ت‌سا‌س‌ا‌ی‌ق‌ل‌ا‌ب‌ب‌و‌ج‌و‌ه‌ک‌ر‌گ‌ی‌د‌م‌ا‌س‌ق‌ا‌ز‌ا‌ی‌ک‌ی
ا‌ت‌و‌د‌ت‌ء‌ک‌ی‌) .ر‌گ‌ی‌د‌ل‌ولعم‌ه‌ب‌س‌ا‌ی‌ق‌ه‌ب‌د‌ن‌ش‌ا‌ب‌ب‌ج‌ا‌و‌ل‌ولعم‌و‌د‌ز‌ا‌ی‌ک‌ی‌ه‌ک‌ء‌ح‌ا‌و
ا‌ه‌ن‌ی‌ا‌ز‌ا‌م‌ا‌د‌ک‌ر‌ه‌،‌ه‌د‌ر‌ک‌ت‌س‌ر‌د‌ا‌ت‌ش‌ش‌د‌،‌ه‌د‌ر‌ک‌ت‌س‌ر‌د‌ل‌ولعم‌ا‌ت‌ه‌س‌،‌ه‌د‌ر‌ک‌ت‌س‌ر‌د‌ل‌ولعم
ک‌ی‌ه‌ب‌ا‌ه‌ن‌ی‌ا‌ی‌و‌د‌ر‌ه‌ن‌و‌چ‌.‌ر‌گ‌ی‌د‌ت‌سا‌ر‌ی‌غ‌ل‌ا‌ی‌ل‌ا‌س‌ا‌ی‌ق‌ل‌ا‌ب‌ب‌و‌ج‌و‌ی‌ر‌گ‌ی‌د‌ا‌ب‌س‌ا‌ی‌ق‌ر‌د
ن‌یا‌ه‌ک‌ن‌ی‌ا‌ز‌ا‌ت‌سا‌ی‌ب‌آ‌ی‌ر‌گ‌ی‌د‌ل‌ولعم‌ه‌ک‌ن‌ی‌ا‌ز‌ا‌ت‌سا‌ت‌ر‌ا‌ب‌ع‌ن‌یا‌(.د‌س‌ر‌ی‌م‌ء‌ح‌ا‌و‌ت‌ء
ت‌ء‌ن‌و‌چ‌،‌د‌ش‌ا‌ب‌د‌و‌ج‌ول‌ا‌ی‌ر‌ور‌ض‌م‌ی‌ن‌ک‌ی‌م‌م‌ظ‌ح‌ل‌ا‌م‌ا‌ر‌و‌ا‌م‌ی‌ر‌ا‌د‌ن‌ل‌ا‌ا‌م‌ه‌ک‌ل‌ولعم
ل‌ولعم‌و‌د‌ر‌ه‌ه‌ک‌د‌ن‌ک‌ی‌م‌ء‌اض‌ن‌ق‌ا‌ت‌ء‌ی‌ن‌ع‌ی‌م‌ه‌ا‌b‌a‌r‌و‌د‌ر‌ه‌ت‌ر‌ور‌ض‌د‌ن‌ک‌ی‌م‌ء‌اض‌ن‌ق‌ا
ف‌ص‌ت‌م‌ه‌س‌ف‌ن‌د‌ح‌ی‌ق‌ل‌ولعم‌ن‌ی‌م‌ه‌د‌و‌خ‌ه‌ک‌م‌ی‌ر‌ا‌د‌ن‌ر‌گ‌ی‌د‌ی‌ل‌و‌.‌د‌ن‌ش‌ا‌ب‌ء‌ت‌ش‌ا‌د‌د‌و‌ج‌و‌م‌ه‌a‌b‌a‌h
» .ت‌سا‌ی‌ت‌ا‌ذ‌ن‌ا‌ک‌م‌ا‌ه‌b

راک‌و‌ا‌b‌a‌m‌ه‌ک‌ن‌یا‌ه‌ک‌ل‌b‌،‌م‌ی‌ر‌ا‌د‌ن‌ی‌ر‌ا‌ک‌ن‌یا‌b‌
دی‌اب‌ن‌یا‌ی‌ر‌گ‌ی‌د‌b‌ط‌ا‌ب‌ت‌ر‌ا‌ر‌د‌ه‌ک‌ت‌سا‌ن‌یا‌م‌ی‌ر‌ا‌د
ی‌م‌ن‌یا‌،‌د‌ش‌ا‌ب‌ء‌ت‌ش‌ا‌د‌ت‌ر‌ور‌ض‌،‌د‌ش‌ا‌ب‌ء‌ت‌ش‌ا‌د‌د‌و‌ج‌و
ب‌و‌ج‌و‌ن‌یا‌ی‌ل‌و‌.‌ر‌ی‌غ‌ل‌ا‌ی‌ل‌ا‌س‌ا‌ی‌ق‌ل‌ا‌ب‌ب‌و‌ج‌و‌د‌و‌ش‌d
ن‌یا‌ه‌b‌a‌r‌ب‌و‌ج‌و‌دی‌آ‌ی‌م‌ذ‌ل‌ولعم‌ن‌و‌چ‌ت‌س‌ی‌ذ‌ر‌ی‌غ‌ل‌a
ر‌d‌ه‌ک‌l‌b‌.‌د‌ن‌ک‌ی‌م‌ذ‌ء‌اط‌ع‌ا‌ن‌یا‌ه‌b‌ی‌ز‌ی‌چ‌،‌د‌ن‌ک‌ء‌اط‌ع‌a
ه‌b‌،‌م‌ی‌د‌ر‌ب‌ی‌پ‌ی‌ب‌و‌ج‌و‌ک‌ی‌h‌b‌a‌m‌ا‌ج‌ن‌یا‌ر‌d‌ه‌س‌ی‌ا‌ق‌m
.‌د‌ه‌د‌b‌ب‌و‌ج‌و‌ن‌یا‌h‌b‌و‌دی‌ا‌ی‌ب‌ی‌ل‌ولعم‌ک‌ی‌h‌k‌n‌یا
ل‌ولعم‌ک‌ی‌h‌b‌و‌دی‌ا‌ی‌ب‌ه‌ک‌t‌سا‌ه‌r‌ا‌ک‌ه‌چ‌ل‌ولعم
ر‌b‌ی‌ت‌س‌d‌و‌d‌ی‌ا‌b‌ش‌d‌و‌x‌!‌؟‌د‌ه‌d‌b‌ب‌و‌ج‌و‌ر‌گ‌ی‌d
ت‌ف‌ا‌ی‌ر‌d‌a‌r‌ب‌و‌ج‌و‌ت‌ء‌ء‌ی‌ح‌ا‌z‌a‌h‌e‌ک‌d‌n‌z‌b‌ش‌r‌s‌d
!‌؟‌د‌ه‌d‌b‌ی‌r‌g‌ی‌d‌h‌b‌d‌h‌a‌o‌x‌ی‌m‌a‌i‌a‌.‌d‌n‌k

تسا مزلام طقف، هلب: داتسا

بُغلا لا یقیقش لاد اذه ن لا

«تسوا لاد مکنیا هذ تسوا قیقش لاد، لاد نیا»

نیا تسا ریغ هُیحان زا هک ی بوجو نیا ی نعید
 ار بوجو، تلع هُیحان زا هک تسوا لاد، لاد
 ،نیا اابس ایقرد والاد. والاد هذ، هدرک تفایرد
 واهُیحان زا بوجو بلج و تسین بوجو ی اطعا
 و تلع اابس ایقرد تسوا لاد ن آ. تسین
 درادن نیا لاد اابس ایقرد

ریغلا عاطعا بسحب هسفن ی ف دوجولا ی رورض ی شلا ن وک وه ریغلاب بوجولا و
 لا هلبا اسیقم طحلی ام دنع ریغلا لاد هُنلای ام بسحب ی شلا ی ف رابتعا هذ لا کاذ
 ریغلا اضا فای لبق نم هسفن ی ف هذ وه ثید نم

نوج؛ ش دوزخ تا ذ رد تسا دوجولا ی رورض ی نیش کید [ی نعید] ریغلاب بوجو و
 مکنیا هذ. دهدی م لولعم هب تلع هک ی بوجو لثم تسا هداد و هب ار بوجو نیا ریغ
 ریغ لاد اابس ایلام هک ن آ بسحب تسا عی شد رد ی فصو رابتعا کید، بوجو نیا
 ریغ ن آ دوشب ظاحل هک ی تقو، مینکب ظاحل و اابس ریغ ام هک ی تهج ن آ بسحب، تسا
 ظاحل هسفن ی ف ثید زا، هسفن ی ف ثید زا هذ، تسا عی شد نیا هب س یقم هک ی تلاحرد
 «تسا هداد ار نیا و هب تلع مکنیا لبق زا ی نعید، مینکد

بجاو رد هک دیامرفب دهاوخی م ناشیا ی نعید
 نیا قرف ریغلا ی لاس ایقلاب بجاو رد و ریغلاب
 هسفن ی ف عی شد رابتعا ریغلاب بجاو رد ام هک تسا
 میراد عی شد ی ارب ی قیق فاصتا کید مکل م میراد
 ی فاصتا کید تسا لولعم نیا هک ام عی شد نیا
 تسا بجاو اعاو، تسا ی قیق فاصتا، دراد
 نیا، هدر و ایند ش دوزخ زا ار ش بوجو نیا ی لو
 ار نیا؛ تسا هدر و آ تلع هُیحان زا ار ش بوجو
 ن لا هک ی بوجو نیا هک میراد لوبق. میراد لوبق
 دوجوب بجاو» نیا، «بجاو لولعم»: مپیوگی م
 بجاو نیا هر خلا اابس ی لو میراد لوبق ار نیا. «هتلع
 بوجو هب فصتم لولعم ن لا. تسا لولعم ل ام
 ،تسا دوجوم اعاو و تسا بجاو اعاو و تسا
 ی رابتعا ج راخذ رد هک دوجو، تسین هک ی رابتعا
 رما کید اابس ایقم بسحب ار نیا ی لو. تسین
 اابس ایلام رطاخ هک میتفرگن رظنرد ی رگید
 میده بنیا هب ار بوجو نیا، و اابس ایقو والاد
 بجاو کید، هلب. تسا نیا ل ام بوجو نیا

زا رظذ فرصد هک میراد اجنیا رد یسایقلاب
 نیا زا رظذ فرصد، هداد نیا هب تاء هک یبوجو
 یرگید تهج کی، تسا ی تاذ فاصتاً اعقاو هک
 یاهسیاقم تهج، تهج نآ هک تسه اجنیا رد
 و دماً نیا لاماد یاهسیاقم تهج رد، هلب بتسا
 و میدش دوجوم و میدماً نلا ام، دش دوجوم
 کی میتسشن هک لاماد دش دوجوم نیا، میتسشن
 ی م رارقرب هر ابود اجنیا رد نامتلاء اب یاهسیاقم
 س ایقلاب بوجو هک تسا دجم اسیاقم نیا رد. مینک
 هدنب هکنیا نآ و دوشی م حرطم اجنیا رد ریغلا یلا
 هتسشن اجنیا رد مه هدنب تاء و ماهتسشن اجنیا
 ی م و ابوجو و نیا دوجو نید طابترارد. بتسا
 و ادهاو خبرگا تسا بجاو نیا اجنیا رد هک میوگ
 بتسا بجاو نیا سپ دشاب و ادهاو خبرگا دشاب
 عیمج عامتجا زا تسا ترابع و ابوجو نوچ
 رد ار شلولعم هکنیا لادراد یبآت هک ی تافص
 یلا س ایقلاب بجاو دوشی م نیا. دنکب ققم ج راخ
 ریغلا

ثیدنم لا هیلا اسیقم طحلیام دذع ریغلا لاد م نلایم بسحب عی شلا ی فر ابتعاً هنا لا
 ریغلا اضا فال یق نم هسفن ی فله وه

«نه اینکه وجوب بالغیر عبارت است از یک
 اعتباری در یک معلول به حسب آن صفتی که
 ملایم با حال غیر است که همان علتش باشد
 وقتی که لحاظ می کند آن شیء را در حالی که
 قیاس به آن علتش می کنند، نه از حیث اینکه
 این وصف برای این معلول است فی نفسه و
 از قبل غیر به او افاضه شده است. (یعنی
 وجوب بالغیر یک وجوب فی نفسه است نه
 وجوبی که از ناحیه قیاس در اینجا برایش پیدا
 بشود).»

ایماعلا افسلفا ی فو موهفملا بسحب یحصقرف اذهو
 هیلک افسلف رد، هیما افسلف رد و موهفم بسحب هک تسا یحصقرف کی نیا و
 «تسا هدش تحب اجنیا رد»

افسلف هک مومع افسلف رد، هیلک افسلف رد نوچ
 یلاقسا دوجو کی لولعم یارب، تسا روهشم

بجومى للاققتسا دوجو نيا و دنريگى م رظنرد ار
 دحى فل ولعم دوخى اربى بوجو كى كه دوشى م
 تاء ايجانزا ار بوجو نآ كه دوشب راب هسفن
 اربتعال ولعمى اربم ه بوجو كى ،تسا هتفرگ
 دوشى م هظحلام شتاء اب كهى تقو رد دوشب ظاحل
 مى م هظحلام رگيد لولعم كى اب كهى تقو رد اى
 مى رب هثلاث تاء كى هب اهنيا يود ره كه دوش
 .تسا ريغلاى لاس ايقلاب بوجو م ه نيا ،دندرگ
 ،دشابذ نيا و دشابى لولعم كى كه دوشى منى نعي
 ره نوچ ،دشابذ نيا و دشاب لولعم نيا دوشى من
 كهى تلاد رد ،دندرگى مر ب تاء كى هب ود
 ،دندادن رگيدى كى هب بوجو اهنيا زا مادكچيه
 تاءزا ، هدر كذت يارسوا هب نيا زا بوجو نعي
 وا هب نيا زا هذ ،تسا هدر كذت يارسا اتود نيا هب
 ريغلاى لاس ايقلاب بوجو دنويگى م ار نيا

ظاحل اجنيا رد ريغلاى لاس ايقلاب بوجو رد
 اربى للاققتسا دوجو و هسفن دحى ف دوشى م لولعم
 وا اربى للاققتسا دوجو نيا كه دوشى م ظاحل وا
 رگيد لولعم هب هظحلام رد تسوا بوجو بجوم
 رگيد تاء اى

كه ام هفسلف رد دنيا مرفى مى دنوخا مو حرم اما
 اربى دوجو لاصا ام نوچ ،تسا هيلاعتم تمك
 عون چيه و ميتسين ل نائل ولعمى اربى للاققتسا ل اى
 طباور اهنيا و ميتسين ل نائل ولعمى اربى اى ققت
 سب دنتسه هضم تاقلعت و دنتسه هضم
 رد ريغلاى لاس ايقلاب بوجو اجنيا رد نياربان
 نوچ ،دشاب هتشاد انعم دناوتى من رگيد اجنيا
 دوجو كى شامزلا ريغلاى لاس ايقلاب بوجو
 لباقم رد و تاء اب ظاحل رد كه تسا للاققتسا

دنیشتنب اجنآ رد تلء بانج .دوشب هدیجنس تلء
 ی سرک ات و د ات و د ره ،دنیشتنب اجنآ رد مه لولعم
 ناشیا لامد میئوگی م دعب دنرانگب رگید مه یارب
 ناشیا .دراد س ایقلاب بوجو ناشیا اب طابترا رد
 هکی تقو اما .دراد س ایقلاب بوجو ناشیا لابق رد
 دهاوخب هکنیا ات درادن ی دوجو لاصا نیا منیبب ام
 چیه و تسا قلعت کی طقف و دنیشتنب ی سرک رب
 اجنیا رد رگید س ایقلاب بوجو رگید ،تسین زیچ
 تاذ کی یارب س ایقلاب بوجو نوچ .درادن انعم
 ار بوجو فاصتا نیا دهاوخب هکی دیآی م ی لقتسم
 دشاب ضح طبر نیا رگا ی لو .درخب دوخ یارب
 هذتسه اجنیا رد رگید ریغلاب بوجو نامه
 یور :دیامرفی م ناشیا .ریغلاب ی لا س ایقلاب بوجو
 و هداس رظن کی به ی داء هفسلف و رظن هیداب
 رد اما ،تسا ریغلاب ی لا س ایقلاب بوجو ی یادتبا
 درادن انعم طبار ،تسا طبار طقف هکی ام هفسلف
 بوجو امش هکنیا ات دشاب هتشداد ی للاقنسا دوجو
 دینکل مدوا یارب ار س ایقلاب

ل ولعملا مهتدعای فف ق برطلا ل هانم تنک ن ا هیف ام کل حولیسف انتقیرط ی ف اما و
 لا ل ولعملا ی لا س ایقلاب هبجاو اهناف لعلاب ف لاخلب اعیمج اهیلا س ایقلاب و لعلاب بجاو
 رخلا ی لا ا رظن دحاو تلء ی لولعم ن مدحاو ل ک اذک و به
 مینادی م تاقلعت ار تادوجو ههمه ام و تسا هیلاعتم تمکد هکی ام تقیرط رد اما و
 فدعاق رد !چیه هکی هزمه رگا لاو ی مهفی م هکی هار ل ها زا رگا ،مینادی م طباور و
 تلء هکی تلء ف لاخلب .مهاد ودره لعلاب س ایقر رد و لعلاب تسا بجاو لولعم اهنیا
 لولعم هبجانزا ،ل ولعملاب تسا بجاو هکنیا هنی لو ،ل ولعملا ی لا س ایقلاب تسا بجاو
 ره رد دیآی م ریغلاب ی لا س ایقلاب بوجو روطنیمه .تسا هدمایذ تلء یارب بوجو
 رگید لولعم کی یارب لولعم ود زا مادک ره ،هدحاو تلء کی لولعم ود زا مادک
 رگید تلء به رظن اهنیا یود ره نوچ .دیآی م اجنیا رد س ایقلاب بوجو مینسب
 «.دنراد
 ریغلاب عاضتقا ل بق ن م عی شلا مدع ؤرورض و ه ریغلاب عانتما لا و
 تسا ققمه عی ش کی عانتما .عی ش مدع ترورض زا تسا ترابع ریغلاب عانتما و
 «.ریغلاب عاضتقا ل بق ن ا دراد ترورض و

لیحتسم ار هراچیب نیا و تسا هدمآ ریغلاب ی نعید
 س ایقلاب لعلاب مدع لثم .تسا هدرک عنتمم و هدرک
 هراچیب لولعم تسین تلء نوچ .ل ولعم دوجو به
 ش دوخ هکی لاحرد .تسا لیحتسم چراخ رد مه
 کی ی تاذ ناکما زا ریغلاب اما ،دراد ی تاذ ناکما
 .تسا عانتما س ابلا ن آ هکی هدیشوپ مه رگید س ابلا

اذا در ادنتاء نوج. در ادنتاء نوج؟ تسیچ ن آ
تسیند ی سک نوج دبوکب رسد رب رسحت تسد دیاب
در وایید دوجو هبار واک

معتمدی و هو ریغلا عادتسا بسحب دوجو مدع قرورض ریغلا ی لاس ایقلاذ عانتمللا و
ی لای تبسنلاب مدع و ا قلعلا مدع ی لای تبسنلاب ولعلما دوجو ی ف ریغلاب عانتمللا عم
باهوجو

«و امتناع به قیاس الی الغیر عبارت است از
ضرورت عدم وجود معلول به حسب استدعای
غیر؛ یعنی غیر استدعا بکند این را. (غیری
در اینجا هست که استدعا می کند معلول در
اینجا نباشد، نه اینکه اقتضاء می کند بلکه
استدعا می کند در مقام مقایسه.) و امتناع
بالقیاس الی الغیر جمع می شود با امتناع
بالغیر، جمع می شود در وجود معلول بالنسبه
به عدم علت [یا عدم معلول بالنسبه به وجود
علت].»

ببینید ما تصور بکنیم علت نباشد و معلول
باشد. الان در اینجا معلول ممتنع بالغیر است. از
ناحیه عدم العلة در اینجا امتناع را کسب کرده
است. چون علت نیست بنابراین این هم ممتنع
است. این عبارت است از اینکه غیر به او امتناع
را اعطاء کرده است. بفرمایید، این هم جایزه
شما! چون بنده نیستم جناب عالی هم نباید باشید.
خیلی عجیب است دیگر! گفت که پادشاهان
[سلطان] مطلق اند. می گوید: حالا اگر یکی نباشد
[بقیه هم نباشند]. می گفتند که صدام گفته بود: «یا
من یا عراق! اگر من را بخواهید بردارید ما
عراق را برمی داریم و همه را از بین می بریم.»
آخر تو می خواهی بروی برو، چه کار به ملت
بیچاره داری! می گوید: نه، وجود من موجب
[وجود ملت است!] این امتناع را از ناحیه خودش
بر غیر می خواهد افاضه کند، می گوید: اگر وجود
من در اینجا ممتنع است، این ملت بیچاره هم باید
وجودشان ممتنع باشد! یا من یا هیچ کس! خلاصه

اینکه این مشکل را ما داریم دیگر، همیشه همه جا این طور است! این امتناع را از ناحیه خودش دارد به غیر افاضه می‌کند. عدم العلة امتناع را به وجود معلول می‌دهد که تو هم نباید باشی، وقتی من نیستم تو هم دیگر در اینجا نباید باشی. پس این جمع می‌شود با امتناع بالغیر، در وجود معلول بالنسبه به عدم العلة. یعنی در اینجا هم امتناع بالغیر داریم و هم امتناع بالقیاس داریم. یعنی وقتی که در مقایسه با این لحاظ بشود، این مسئله بالقیاس در اینجا محقق است.

م‌ه نیا ؛ تاء دوجو هب هبسنلاب لولعم مدع اید
 یلا س ایقلاب عانتما م‌ه و تسا ریقلاب عانتما م‌ه
 تفایرد ریغ زا نوچ تسا ریقلاب عانتما . ریغلا
 رد لولعم مدع اما دشاب تاء دوجو . تسا هدرک
 هک ی تقو : دیوگی م‌ه تاء نوچ ، تسا عنتمم اجنیا
 ی تقو : دیوگی م‌ه تاء . ی شاب دیاب م‌ه و ت م‌تسه ن‌م
 راک میارب دشاب اجنیا رد دیاب م‌ه ی کی م‌تسه ن‌م هک
 دوشی مذ ، دنکن لاف ، ددرگب مرود ، دنک تمدخ ، دنک
 اجنیا رد تاء دوجو سپ ! دشابذ ی سک مشاب ن‌م
 ، لولعم مدع [دنکی م‌ه عنتمم] ار لولعم مدع
 نیاربانب تسا عنتمم ی تقو . دراد ریقلاب عانتما
 عانتما روطنیمه . دراد ترورض ش دوجو
 .تسه اجنیا رد م‌ه ریغلا یلا س ایقلاب

... نیتروصلا نیتاه س‌ک‌ه ی فرق قحلاب هذع ورتقی و

هک تسه اهاج زا ی ضعب هک مینیبی م‌ه ی لو
 ن‌ا . تسین ریقلاب عانتما ی لو تسه س ایقلاب عانتما
 هک میتشاد اجنیا رد ام . تسا اجنیا ی کی ؟ تساجک
 لولعم مدع ، تاء مدع هب هبسنلاب لولعم دوجو
 مینک س‌ک‌ه ار نیا لاماد . تاء دوجو هب هبسنلاب

ار لومحم و عوضوم یاجه که تسانیا شسکه
 لولعم دوجو: مپیوگی مینکی م ضوع رگیدمه اب
 ریغای لاس ایقلاب عانتما نیا. تاع مدع به بسنلاب
 ،تسینه که ریغلاب عانتما یلو ،دشاب دوشی مذتسا
 .دهدب عانتما نیا به اجنیا ات که تسینه یزیچ لولعم
 .تسینه ج راخرد یزیچ لاصا

دحاو قلع یلولعم دحا مدعی فونیز وصالا نیتاه س که یفوق قحنتلاب هذع قرنفی و
 .رخلا مدعی لای رظنلاب دوجو و ا رخلا دوجو ی لای س ایقلاب
 بسجید همدع و عی شلا دوجو قوررض لا وه ریغای لای س ایقلاب صاخلا ناکملا و
 یفوق قحتیا امنا اذھ و هیلل اسیقم ظحلی ام نید امدع و ادوجو ریغای لای اعدتسا
 یفوق افتلا و ا قیلولعلا و قیلعلا ههجنم تعیبط ققلا اهنیب نوکی لای تلالا عایشلا
 .دحاو قلع قیلولعم

ی کی مدع رد و ،تروصد نیا س که رد تبوش و ققحت هطساو به لولعم نازا و
 ی رگید مدع به تبسنان دوجو ایو ی رگید دوجو به س ایقابتاع کیل ولعم و دزا
 لازا تسان ترابع ریغ به س ایقابتا صاخ ناکما و .دنکی م ادیب قارتفا و ی یادج
 مدع و دوجو تهج زار یغل ا دتسا و خرد بسحه بنان مدع و عی شد دوجو تروررض
 اهنان یبه که تسان نایشا رد نیا و ،ددرگی م هظحلام ن ادب هذنو شد س ایق که ی ماگنه
 ی مذتاع کی تیلولعم رد ن تشاد قافتا ای ی لولعم و ی لع ت هج زای عیبط طابنرا
]«دشاب»

دمحمل آ و دمحم یاعل ص مهلا